

Protokół nr 52/2022
posiedzenia Komisji Skarg, Wniosków i Petycji
Rady Miejskiej Wrocławia
z dnia 6 lutego 2023 roku
od godziny 12:00
w sali 309

BRM-DPP.0012.12.2.2023

Dnia 6 lutego 2023 r. od godziny 12:00 odbyło się posiedzenie Komisji Skarg, Wniosków i Petycji Rady Miejskiej Wrocławia w sali 309, ul. Sukiennice 9 we Wrocławiu.

Na ogólną liczbę 6 członków Komisji wszyscy byli obecni.
Lista radnych, którzy wzięli udział w posiedzeniu komisji stanowi załącznik nr 1 do niniejszego protokołu.

Porządek obrad:

I. Przyjęcie porządku obrad

II. Rozpatrzenie skarg:

1. skargi na Komendanta Straży Miejskiej Wrocławia - druk nr 1801/23,

2. skargi na Dyrektora Zarządu Zasobu Komunalnego - druk nr 1807/23.

III. Rozpatrzenie wniosku o podjęcie inicjatywy uchwałodawczej w zakresie przystąpienia do zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego - druk nr 1802/23.

IV. Rozpatrzenie skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu na uchwałę nr LXI/1596/22 Rady Miejskiej Wrocławia w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w rejonie ulic Tadeusza Zielińskiego, Nasypowej i Swobodnej we Wrocławiu - druk nr 1803/23.

V. Przyjęcie protokołu z poprzedniego posiedzenia

VI. Wolne wnioski

Ad I. Komisja bez uwag przyjęła porządek posiedzenia.

Ad II. Komisja rozpatrzyła poniższe skargi:

1. skargę na Komendanta Straży Miejskiej Wrocławia - druk nr 1801/23

W posiedzeniu wzięli udział:

Przedstawiciel Straży Miejskiej Wrocławia

Skarżący

Pismem z dnia 30 grudnia 2022r. (uzupełnionym dnia 12 stycznia 2023r.) (...)*) (dalej: „Skarżący”) ponowił skargę na postępowanie strażników miejskich związane ze zgłoszeniem przez Skarżącego do Straży Miejskiej dnia 25 czerwca 2022 r. wykroczenia oraz nieobiektywnymi odpowiedziami jakie w związku z tym otrzymał pismami z dnia 14 lipca 2022r. i z dnia 5 września 2022r. na jego skargę z dnia 29 czerwca 2022 r. oraz jej ponowienie pismem z dnia 10 sierpnia 2022r. Zgłoszenie Skarżącego dotyczyło nieprawidłowego parkowania busa przy wjeździe do garażu Skarżącego zlokalizowanego na posesji przy (...)*) we Wrocławiu. Skarżący wyraził niezadowolenie ze sposobu załatwienia sprawy przez Radę Miejską Wrocławia uchwałą z dnia 24 listopada 2022r. o nr LXI/1618/22. W szczególności Skarżący zarzuca, iż w uzasadnieniu do uchwały nie odniesiono się do wszystkich zarzutów. W obszernych wyjaśnieniach wskazał, iż aktualnie na początku i na końcu (...)*) zamontowane są bez zmian znaki D40 i D41 – parkowanie dozwolone jest tylko w miejscach oznaczonych. Nikt tych znaków jak i znaków postoju P nie zdezaktualizował. Bus parkował i parkuje na (...)*) – nie parkuje na podjeździe. Parkuje w sposób ciągły przez 24 godz./dobę, przez cały tydzień – wyjątki w weekendy i czasem tygodniu. Nie wszędzie można parkować m.in. w miejscach utrudniających – art. 49.1 ust. 2 pkt 1 ustawy Prawo o ruchu drogowym. Skarżący wyjaśnił, iż wezwał straż ponieważ bus zasłania drogę przy wjeździe z garażu Skarżącego (...)*) – bus zawęży

szerokość drogi przy wyjeździe o ok. 2,5m i powoduje konieczność wielokrotnych manewrów – skrętów tył-przód (szerokość ul. = około 8,5m, długość samochodu = około 4,3m, śr. skrętu = około 10,0m). W/w sytuację utrudniają i wydłużają wyjazd oraz pogarszają bezpieczeństwo ruchu. Gdy bus nie parkuje wyjazd trwa krótko – odbywa się z widocznością drogi przy jednym skręcie tył-przód. Skarżący przy okazji wskazał, że bus może parkować na posesji nr (...)*. Wskazując na powyższą argumentację Skarżący dołączył dodatkową dokumentację fotograficzną wraz z jej opisem, wnosząc o ponowne rozpatrzenie skargi.

W odniesieniu do treści skargi z dnia 30 grudnia 2022 roku, pismem z dnia 23 stycznia 2023 r. Komendant wyjaśnił, co następuje;

Oczekiwana przez Skarżącego informacja nie była przedmiotem jego pierwszej skargi z dnia 29 czerwca 2022 r. i dlatego nie znalazła się w odpowiedzi z dnia 14 lipca 2022 r., w której poinformowano Skarżącego o bezzasadności złożonej skargi, którą to bezzasadność uzasadniono w sposób wyczerpujący. Odpowiedź zawierała pouczenie o treści art. 239 §1 kpa.

Ponawiając skargę, pismem z dnia 10 sierpnia 2022 r, Skarżący, polemizując z przedstawionym stanowiskiem zarzucił, tak jak i teraz, brak w otrzymanej odpowiedzi danych samochodu, do którego wzywał i wobec którego strażnicy nie podjęli interwencji. Ponowiona skarga nie zawierała nowych okoliczności w sprawie. Należy też zauważyć, że dane samochodu były i są oczywiste oraz znane Skarżącemu. Nie było więc powodu do zamieszczania ich w treści korespondencji. Tym samym, w odpowiedzi na ponowioną skargę, z dnia 5 września 2022 r., zostało podtrzymane stanowisko przedstawione pismem z dnia 14 lipca 2022 r., a Skarżący został ponownie pouczony o treści art. 239 §1 kpa.

Przywoływana przez Skarżącego okoliczność, dotycząca braku odniesienia się do zasłonięcia ulicy przez parkujący samochód, w treści pierwszej skargi z dnia 29 czerwca 2022 r., brzmiała:

„Wyjaśniłem – bus bardzo utrudnia wyjazd samochodu z mego garażu bo zasłania widok ulicy z 1-strony i zwięża swą obecnością szerokość jezdni o 2,5 m – (szerokość miejsca zajętego przez bus przy ogrodzeniu).”

Stanowisko w tej kwestii zostało przedstawione Skarżącemu w odpowiedzi z dnia 14 lipca 2022 r., gdzie obszernie uzasadniono przyczynę niepodjęcia interwencji.

Komendant przypomniał, że wykroczenie polegające na postoju w miejscu utrudniającym wjazd lub wyjazd do i z garażu jest wykroczeniem skutkowym. Polega to na tym, że skutek ten musi dotknąć osobę, która dysponuje garażem, w czasie kiedy chce ona z niego wyjechać lub do niego wjechać. Samo domniemanie, że parkujący przy garażu pojazd może utrudnić wyjazd lub wjazd, w bliżej nieokreślonej przyszłości, jest niewystarczające do podjęcia interwencji. Tak samo można przecież domniemać, że kiedy Skarżący będzie chciał z garażu wyjechać to tego samochodu tam już nie będzie. Tymczasem Skarżący nie zamierzał wyjeżdżać z garażu w czasie kiedy dokonał zgłoszenia do Straży Miejskiej. Nie ma więc znaczenia nie tylko to jakie wymiary ma samochód (bus) ale także to gdzie jest zaparkowany.

Zwracano również uwagę, że zastana na miejscu przez strażników sytuacja niczym nie różniła się od tej, która występuje na parkingach z miejscami postojowymi wyznaczonymi jedno przy drugim, prostopadle do krawędzi jezdni, gdzie widoczność ulicy, z pozycji kierowcy wyjeżdżającego pomiędzy dwóch samochodów, podczas cofania, bywa dużo gorsza. W takich sytuacjach, w razie trudności, kierujący pojazdem, będąc obowiązany ustąpić pierwszeństwa innemu pojazdowi lub uczestnikowi ruchu i zachować szczególną ostrożność oraz upewnić się czy za pojazdem nie znajduje się przeszkoda, winien zapewnić sobie pomoc innej osoby.

Komendant , dla lepszego zobrazowania, posłużył się przykładem ulic (...) * we Wrocławiu, które znajdują się w centrum miasta i gdzie natężenie ruchu, także z uwagi na znajdujący się tam kampus Politechniki Wrocławskiej, jest wielokrotnie większe niż na lokalnej ulicy (...) *. Dodatkowo samochody mogą poruszać się tutaj w zwiększoną prędkością niż ma to miejsce na (...) *, gdzie obowiązuje ograniczenie prędkości do 20 km/h.

Zgodnie z obowiązującymi przepisami wyznaczono tam na jezdniach ciągi miejsc parkingowych obligujących do parkowania prostopadle do krawędzi jezdni i przodem do niej. Warto też zaznaczyć, że zastosowana dopuszczalna szerokość takich miejsc, liczona wraz z szerokością rozdzielających je linii, to 2,3 m, co powoduje parkowanie samochodów w bardzo bliskiej odległości obok siebie. Wyjazd z takiego miejsca, zgodnie ze wskazaniem znaku, powinien odbywać się tyłem, a kierujący, wobec stojących obok innych pojazdów, wśród których mogą się zdarzyć również te nieco większe i bez szyb, nie ma niemalże wcale możliwości wykonania manewru kierownicą przed całkowitym wyjazdem na pas ruchu. Można więc śmiało postawić tezę, że prawodawca uznał, iż kierujący samochodami powinni posiadać umiejętności pozwalające właściwie się odnaleźć w takich miejscach.

Wyjazd z miejsca parkingowego wymaga od kierującego manewrowania pojazdem, innego niż podczas płynnej jazdy ulicą, a manewry, również te dodatkowe, wymagają szczególnej ostrożności i uwagi.

Skarżący kontynuuje polemikę, która cały czas sprowadza się do wykazania, że parkujący bus utrudniał wyjazd.

Komendant wskazał na brak konsekwencji w używanej przez Skarżącego argumentacji, przytaczanej w kolejnych pismach, co sprawia wrażenie manipulowania nimi tak aby popierały jego własną tezę.

I tak np. Skarżący, że szerokość jezdni w przedmiotowym miejscu wynosi 4,7 m, wskazując na załączonym do skargi zdjęciu nr 2 i 6, że jest to szerokość mierzona pomiędzy rynnami odprowadzającymi wodę, wraz z tymi rynnami, bez uwzględnienia poboczy po obu jej stronach, z których na jednym stoi problemowy bus. Jeszcze niedawno natomiast, w skardze z dnia 29 czerwca 2022 r., twierdził, że parkujący pojazd „...zweża swą obecnością szerokość jezdni o 2,5 m...” (vide cytat)

Skarżący kiedy w odpowiedzi z dnia 14 lipca 2022 r. otrzymał informację, że samochód stoi poza jezdnią i nie zawęży jej szerokości o 2,5 m, dalej obstawał przy swoim zdaniu, czego dał wyraz w ponownej skardze z dnia 10 sierpnia 2022 r., kierowanej do Straży Miejskiej. Teraz ta narracja, po rozpoznaniu skargi przez Radę Miejską Wrocławia i zapoznaniu się z uzasadnieniem, została przez niego zmieniona.

Komendant podkreślił, że skarga dotyczyła interwencji strażników w dniu 25 czerwca 2022 r. i przedmiotem skargi są tylko te okoliczności, które wystąpiły wtedy, a nie te które występowały wcześniej lub mogą wystąpić hipotetycznie w przyszłości.

Daje się natomiast zauważyć tutaj pewnego rodzaju niekonsekwencje w oczekiwaniach Skarżącego . Kiedy bowiem funkcjonariusze podczas interwencji uznali, że kierujący samochodem bus nie popełnił wykroczenia polegającego na utrudnianiu wyjazdu, domagał się od nich podjęcia interwencji w związku z postojem w strefie zamieszkania w miejscu innym niż wyznaczone w tym celu. Natomiast dowiadujemy się od Skarżącego, że parkowanie w tym samym niewyznaczonym miejscu innego samochodu było przez niego tolerowane. Wprost wynika więc z tego, że daną sytuację dopasowuje do własnych potrzeb, pomimo że takie same przepisy ruchu drogowego obowiązują wszystkich kierujących i wszyscy wobec prawa są równi.

Z kolei w pkt 4. swojej skargi wspomina o samochodzie innych sąsiadów, parkującym w analogiczny sposób po przeciwległej

stronie, gdzie jak ustalono również nie ma miejsca wyznaczonego do parkowania. Ten samochód jest również tolerowany przez Skarżącego i to nie tylko w kwestii wykroczenia polegającego na postoju w miejscu niewyznaczonym ale także w kwestii utrudniania wyjazdu cyt.:

„Wyjazd staje się niemożliwy gdy manewry zechcemy wykonać na jezdni [...] ponieważ jej szerokość wynosi $\sim 4.7\text{m}$ z tego bus zajmuje $\sim 0.5\text{m}$, a mój samochód [...] ma średnicę skrętu $\sim 10\text{ m}$, dl. 4.86 m . Ta sytuacja występuje, gdy do przeciwległych sąsiadów przyjeżdża samochód z koniecznością postoju ...”.

Wniosek z tego, że nawet wtedy, kiedy po drugiej stronie ulicy parkuje dodatkowo drugi samochód, współutrudniający manewrowanie, co wynika z powyższego cytatu, Skarżący oczekiwałby interwencji wyłącznie wobec busa.

Przywołana okoliczność, wobec wielokrotnych wyjaśnień udzielanych Skarżącemu, również tych powyższych, nie wnosi nic do rozpatrywanej sprawy.

Komendant poinformował, że w ostatnim roku, od dnia 1 stycznia 2022 r. do teraz, do Straży Miejskiej Wrocławia wpłynęło tylko 1 zgłoszenie dotyczące parkowania na ul. (...)*. Było to właśnie zgłoszenie Skarżącego z dnia 25 czerwca 2022 r., którego sposób realizacji jest przedmiotem rozpatrywanej skargi.

Skarżący do chwili obecnej nie dokonywał nowych zgłoszeń, a poprzednie zgłoszenie, dotyczące parkowania na ul. (...)*, pochodziło od innej osoby i miało miejsce ponad rok przed zgłoszeniem Skarżącego tj. w dniu 15 maja 2021 r. Dotyczyło ono parkowania na skrzyżowaniu z ulicą (...)* i również było jedynym zgłoszeniem w całym roku 2021.

Przeprowadzenie oczekiwanej przez Skarżącego wizji lokalnej zdaniem Komendanta nie jest celowe, bowiem w dniu 25 czerwca 2022 r. funkcjonariusze Straży Miejskiej Wrocławia, którzy realizowali zgłoszenie Skarżącego zajęli swoje stanowisko w oparciu

o wszystkie okoliczności, zarówno te zaobserwowane jak i te podnoszone wtedy przez zgłaszającego. Wtedy też Skarżący miał możliwość przedstawienia pełnego oglądu sytuacji, również tych argumentów, których używa dzisiaj, polemizując z przedstawionym stanowiskiem.

Komendant podkreślił, że również w przeprowadzonym postępowaniu wyjaśniającym, zainicjowanym przez Skarżącego skargą z dnia 19 czerwca 2022 r., zostały uwzględnione wszystkie okoliczności jakie miały miejsce podczas interwencji w dniu 25 czerwca 2022 r.

Na posiedzeniu pierwszy głos zabrał Skarżący, który przedstawił jak wygląda jego problem z wyjazdem z posesji. Skarżący wskazał, że mieszka na osiedlu (...)*, gdzie obowiązuje ruch uspokojony, strefa zamieszkania z pierwszeństwem przejazdu. Postoje tylko w miejscach oznaczonych – są zamontowane znaki D40 i D41. W sąsiedztwie Skarżącego (...)* – na granicy działki na wyjeździe z garażu, wzdłuż posesji zaczął parkować bus. Zdaniem Skarżącego bus parkuje praktycznie 24h na dobę, a uruchamiany jest tylko w weekendy oraz czasami w tygodniu. Parkujący bus zajmuje szerokość dyspozycyjną drogi na 2,5 m czyli kierowca wyjeżdżający ma do dyspozycji 6 m kw. W związku z czym kierowca wyjeżdżając musi wykonywać wielokrotnie manewry tył/przód, a inne samochody muszą się zatrzymywać. Zdaniem Skarżącego parkujący bus powoduje, że wyjeżdżający ma postawiony „parawan o długości 5,5 m, szerokości 2,5m, wysokości 2 m” i nie widzi drogi. Skarżący wskazał, że poprzednio parkował tam mały osobowy samochód marki (...)*, który mu nie przeszkadzał. Skarżący udokumentował wielokrotnie parkowanie busa - robiąc zdjęcia oraz zwracał się do sąsiada o przestawienie busa. W końcu wezwał Straż Miejską. W dniu 25 czerwca 2022r. Strażnicy Miejscy podczas interwencji odmówili przedstawienia się, nie obejrżeli miejsca zdarzenia oraz nie nałożyli mandatu na sąsiada Skarżącego. Nie zgadza się ze stanowiskiem Straży Miejskiej.

Ponadto Skarżący wskazał, że był w punkcie porad prawnych Urzędu Miejskiego i otrzymał od radcy prawnego wyjaśnienie art. 49 ustawy Prawo o ruchu drogowym- zgodnie z którym zabrania się postoju: miejscu utrudniającym wjazd lub wyjazd, w szczególności do i z bramy, garażu. Zakaz postoju jest to zakaz bezwzględny, natomiast wg Straży Miejskiej jest to zakaz skutkowy – z czym nie zgadza się Skarżący.

Przewodniczący Komisji zapewnił Skarżącego, że wszyscy członkowie komisji otrzymali i zapoznali się szczegółowo z całym materiałem dowodowym dotyczącym tej skargi.

Następnie do wypowiedzi Skarżącego odniósł się Przedstawiciel Straży Miejskiej, który wskazał, że funkcjonariusze Straży Miejskiej podczas interwencji uznali, że kierujący busem nie popełnił wykroczenia polegającego na utrudnianiu wyjazdu. Sytuacja – zastana przez funkcjonariuszy nie różniła się od tej, która występuje na parkingach z miejscami postojowymi wyznaczonymi jedno przy drugim, prostopadle do krawędzi jezdni, gdzie widoczność ulicy, z pozycji kierowcy wyjeżdżającego pomiędzy dwóch samochodów, podczas cofania, jest a dużo gorsza. Wyjeżdżający kierowca jest obowiązany ustąpić pierwszeństwa innemu pojazdowi lub uczestnikowi ruchu i zachować szczególną ostrożność oraz upewnić się czy za pojazdem nie znajduje się przeszkoda. Przedstawiciel Straży Miejskiej posłużył się przykładem ulic (...) * we Wrocławiu. Natomiast jeśli chodzi o postój busa w związku z postojem w strefie zamieszkania w miejscu innym niż wyznaczone w tym celu to Strażnicy powinni nałożyć mandat wszystkim kierowcom stojącym na ulicy, jednak biorąc pod uwagę, że mieszkańcy kiedyś mogli tam parkować , teraz nie, bo nie ma legalnych miejsc parkingowych. Jednak jak wskazał Przedstawiciel Straży, że Wydział Inżynierii Miejskiej Urzędu Miejskiego podjął już czynności aby oznakować miejsca parkingowe na (...) *zgodnie z przeznaczeniem.

Przedstawiciel Straży Miejskiej podkreślił, że przedmiotem interwencji były tylko te okoliczności, które wystąpiły w dniu 25 czerwca 2022 r. , a nie te które występowały wcześniej lub mogą wystąpić hipotetycznie w przyszłości.

Mając na uwadze powyższe Komisja przyjęła wyjaśnienia Komendanta i w wyniku głosowania (za – 3 radnych, przeciw – 1 radny, wstrzymało się – 2 radnych) postanowiła wnioskować o nieuwzględnienie przedmiotowej skargi.

2. Komisja rozpatrzyła skargę na Dyrektora Zarządu Zasobu Komunalnego - druk nr 1807/23.

Zreferował : Zastępca Dyrektora Zarządu Zasobu Komunalnego

Dnia 16 stycznia 2023r. (...) * (dalej; Skarżący) złożył skargę na Dyrektora Zarządu Zasobu Komunalnego (dalej: Dyrektor), zarzucając niepodjęcie przez Zarząd Zasobu Komunalnego (dalej: ZZK) działań mających na celu przywrócenie do wspólnego użytkowania terenu Wspólnoty Mieszkaniowej (...) *, bezprawnie zajętej części terenu przez osobę będącą mieszkańcem lokalu komunalnego oraz nieudzielenie odpowiedzi na pismo z dnia 24 października 2022 r.

Odpowiedzi na skargę udzielił Dyrektor pismem z dnia 1 lutego 2023r.

Komisja wskazała, iż skarga dotyczy w istocie braku działań ze strony wspólnoty mieszkaniowej, której członkiem podobnie jak Skarżący jest Gmina Wrocław. Wspólnota działa w oparciu o ustawę z dnia 24 czerwca 1994r. o własności lokali (Dz.U.2021.1048).

Zgodnie z jej art. 18, Właściciele lokali mogą w umowie o ustanowieniu odrębnej własności lokali albo w umowie zawartej później w formie aktu notarialnego określić sposób zarządu nieruchomością wspólną, a w szczególności mogą powierzyć zarząd

osobie fizycznej albo prawnej. (ust. 1). W oparciu o w/w przepis zarządcą wspólnoty ustanowiono (...)*

Zarządca nieruchomości to podmiot wykonujący zadania powierzone jej przez właściciela nieruchomości. Co do zasady obowiązki zarządcy nieruchomości obejmują jej kompleksową obsługę, w tym między innymi podejmowanie decyzji związanych z jej zarządzaniem. Do zadań zarządcy nieruchomości należy również zapewnienie najbardziej efektywnego wykorzystania danej nieruchomości. Doradza on również właścicielowi w zakresie działań mających na celu utrzymanie dobrego stanu nieruchomości, a także jej rozwoju. Problem odzyskania dostępu do części nieruchomości wspólnej leży w zakresie zadań wspólnoty, tj. zarządcy który ją reprezentuje. Z faktu zamieszkiwania lokalu gminnego przez osobę dokonującą opisanego naruszenia części wspólnej nieruchomości nie można wywodzić obowiązku przywrócenia stanu zgodnego z prawem (w tym przypadku dostępu do części nieruchomości wspólnej) przez Gminę Wrocław, co czyni – zdaniem Komisji - skargę w tym zakresie bezpodstawną, podobnie jak zarzut braku odpowiedzi na pisma Skarżącego, na które otrzymał odpowiedź o ich przekazaniu według kompetencji do zarządcy nieruchomości.

Mając na uwadze powyższe oraz analizę eksperta Komisja w wyniku głosowania jednogłośnie (za – 6 radnych, przeciw – 0 radny, wstrzymał się – 0 radny) postanowiła wnioskować o nieuwzględnieniu przedmiotowej skargi.

Ad III. Komisja rozpatrzyła wniosek o podjęcie inicjatywy uchwałodawczej w zakresie przystąpienia do zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego - druk nr 1802/23.

Pismem z dnia 13 stycznia 2023 r. (...) * (dalej: „Wnioskodawca”), zastępowany przez pełnomocnika (...) *, , złożył do Rady Miejskiej Wrocławia wniosek o zmianę miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w rejonie alei Kasztanowej i Dębowej oraz ulic Ślężnej

i Januszowickiej we Wrocławiu, przyjętego uchwałą nr XLIV/1072/13 Rady Miejskiej Wrocławia z dnia 23 maja 2013r. w zakresie:

- załącznika graficznego i oznaczonej na nim nieprzekraczalnej linii zabudowy na działce nr (...)*, położonej przy ul. (...)* we Wrocławiu poprzez poprowadzenie nieprzekraczalnej linii zabudowy w sposób uwzględniający budynek istniejący;
- § 19 ust. 1 pkt 14 poprzez dopuszczenie 40% udziału powierzchni terenu zabudowanego.

Zgodnie z art. 241 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U.2022.2000), Przedmiotem wniosku mogą być w szczególności sprawy ulepszenia organizacji, wzmocnienia praworządności, usprawnienia pracy i zapobiegania nadużyciom, ochrony własności, lepszego zaspokajania potrzeb ludności. Wnioski składa się do organów właściwych ze względu na przedmiot wniosku. (art. 242 § 1 kpa).

Wniosek odpowiada wymogom formalnym, określonym w ustawie z dnia 14 czerwca 1960r. Kodeks postępowania administracyjnego (dział VIII Skargi i wnioski), a Rada Miejska Wrocławia jest organem kompetentnym do uchwalania (oraz zmiany) miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego. (art. 18 ust. 2 pkt 5 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym /Dz.U.2023.40/).

Rozpatrując wniosek Rada Miejska Wrocławia winna mieć na uwadze zarówno argumentację przedstawioną przez Wnioskodawcę, jak i stanowisko organu wykonawczego (Prezydenta Wrocławia).

Stanowisko w sprawie przedstawił pismem z dnia 3 lutego br. Dyrektor Wydziału Strategii i Rozwoju Miasta Urzędu Miejskiego Wrocławia (dalej: „Dyrektor”).

Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego w rejonie alei Kasztanowej i Dębowej oraz ulic Ślężnej i Januszowickiej we Wrocławiu został opracowany na podstawie uchwały VI/73/11 Rady Miejskiej

Wrocławia z dnia 10 lutego 2011 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia przedmiotowego planu.

Plan sporządzono zgodnie z wymaganą procedurą formalno-prawną, zawartą w art. 17 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym obowiązującą na dzień uchwalenia planu oraz zgodnie z kierunkami polityki przestrzennej określonymi w obowiązującym na dzień uchwalenia planu Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Wrocławia, przyjętym uchwałą LIV/3249/06 z dnia 06 lipca 2006 r. wraz ze zmianą przyjętą uchwałą Nr L/1467/10 Rady Miejskiej Wrocławia z dnia 20 maja 2010 r. Dyrektor podkreślił, że Wnioskodawca nie uczestniczył w procedurze planistycznej, tj. nie złożył wniosku ani uwagi do projektu planu w ustalonych terminach ani też nie wziął udziału w przeprowadzonych dyskusjach publicznych.

Zgodnie z art. 16 ww. ustawy plan miejscowy sporządza się w skali 1:1000, z wykorzystaniem urzędowych kopii map zasadniczych, gromadzonych w państwowym zasobie geodezyjnym i kartograficznym. Niniejszy plan miejscowy został sporządzony na mapie zasadniczej do celów opiniodawczych pozyskanych z zasobów Zarządu Geodezji, Kartografii i Katastru Miejskiego we Wrocławiu (ZGKiKM) w dniu 23 lutego 2011 r., co zostało potwierdzone stosownymi pieczętkami na załączniku graficznym.

Nie było rolą organu sporządzającego plan miejscowy, tj. ówczesnego Biura Rozwoju Wrocławia, ustalanie czy budynki zostały naniesione na podkład geodezyjny zgodnie ze stanem faktycznym. Ponadto, jeżeli mapy znajdujące się w zasobie geodezyjnym nie odzwierciedlają stanu istniejącego, strony mogą zgłosić tę okoliczność i domagać się aktualizacji w trybie określonym ustawą z dnia 17 maja 1989 r. Prawo geodezyjne i kartograficzne. Jednocześnie należy podkreślić, że podkład geodezyjny, na którym sporządzono plan miejscowy, nie podlega aktualizacji po uchwaleniu planu.

Zgodność z prawem w procedurze sporządzonego planu została dokonana przez organ nadzoru i potwierdzona przez Wojewodę

Dolnośląskiego poprzez fakt publikacji ww. uchwały w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego z 03 lipca 2013 r., poz. 4041.

Zgodnie z wiedzą uzyskaną od Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego (PINB) Wnioskodawca, decyzją Urzędu Dzielnicowego Wrocław Krzyki nr (...) * z dnia (...) *, otrzymał pozwolenie na rozbudowę i adaptację budynku mieszkalnego jednorodzinny na dom dwurodzinny przy ulicy (...) *. Niemniej jednak ukończone w 1986 r. roboty budowlane w sposób znaczący odbiegały od uzyskanego pozwolenia na budowę. W następstwie działań Wnioskodawcy dnia 17 marca 2017 r. mieszkańcy osiedla zgłosili zaistniałe nieprawidłowości do PINB-u. Po ingerencji mieszkańców 30 czerwca 2017 r. PINB wszczął postępowanie naprawcze, dając wielokrotnie wnioskodawcy możliwość przedstawienia organowi projektu budowlanego zamiennego sporządzonego zgodnie z obowiązującymi przepisami. Jednocześnie PINB przekazał decyzję nr (..) * z dnia (...) * r. nakazującą przedłożenie projektu zamiennego ówczesnemu Wydziałowi Architektury i Budownictwa, a ten uchylił pozwolenie na budowę z 1984 r. W 2020 r. PINB odmówił zatwierdzenia projektu budowlanego zamiennego złożonego przez Wnioskodawcę. Po odwołaniu się Wnioskodawcy decyzję PINB-u utrzymał w mocy również Dolnośląski Wojewódzki Inspektor Nadzoru Budowlanego (decyzja nr 208/2021 z dnia 23 lutego 2021 r.). Aktualnie PINB zawiadomił o zakończeniu postępowania dowodowego, ale nie wydał jeszcze decyzji kończącej postępowanie naprawcze.

W dniu 11 lipca 2018 r. do ówczesnego Biura Rozwoju Wrocławia wpłynął wniosek o przystąpienie do zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w rejonie alei Kasztanowej i Dębowej oraz ulic Ślężnej i Januszowickiej we Wrocławiu, który został zarejestrowany pod nr (...) *. Pismem z dnia 22 czerwca 2020 r. Wnioskodawca został poinformowany, że Prezydent Wrocławia zdecydował o nieopracowywaniu uchwały w tym rejonie. W dniu 14 listopada 2022 r. Wnioskodawca ponowił wniosek o zmianę

przedmiotowego planu miejscowego, który tut. Wydział zarejestrował pod nr (...)*.

Wydział Planowania Przestrzennego, po przeprowadzonej analizie, stoi na stanowisku, że przystąpienie do zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w rejonie alei Kasztanowej i Dębowej oraz ulic Ślężnej i Januszowickiej we Wrocławiu nie znajduje uzasadnienia faktycznego. Zgodnie z art. 65 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym prawomocne decyzje o pozwoleniu na budowę nie zostają wygaszone w momencie wejścia w życie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Wnioskodawca mógł realizować inwestycję na podstawie i zgodnie z uzyskanym wcześniej pozwoleniem na budowę, niezależnie od uchwalonego planu miejscowego. Należy jednak podkreślić, że wykonane przez Wnioskodawcę roboty budowlane zawierały szereg nieprawidłowości i odstępowały od uzyskanej decyzji, co wykazał PINB. Działania Wnioskodawcy skutkowały formalnym brakiem możliwości odniesienia się do przedmiotowej inwestycji i dodatkowo, z uwagi na historyczny aspekt założenia osiedla Borek, były przyczyną konfliktów przestrzennych budzących sprzeciw społeczny mieszkańców. Prawo miejscowe nie powinno służyć usankcjonowaniu samowolnych działań, czynności niezgodnych z obowiązującym prawem.

Mając na uwadze powyższe Komisja w wyniku głosowania jednogłośnie (za – 6 radnych, przeciw – 0 radnych, wstrzymało się – 0 radnych) postanowiła wnioskować o nieuwzględnienie przedmiotowego wniosku.

Ad IV. Komisja rozpatrzyła skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu na uchwałę nr LXI/1596/22 Rady Miejskiej Wrocławia w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w rejonie ulic Tadeusza Zielińskiego, Nasypowej i Swobodnej we Wrocławiu - druk nr 1803/23

Stanowisko w sprawie zajął Dyrektor Departamentu Strategii i Rozwoju Miasta pismem z dnia 6 lutego br. Dyrektor poinformował, że podjęcie uchwały inicjującej sporządzenie planu zostało poprzedzone opracowaniem analizy dotyczącej zasadności przystąpienia do sporządzenia planu i stopnia zgodności przewidzianych rozwiązań z ustaleniami Studium. Zgodnie ze Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Wrocławia obszar planu znajduje się w jednostce urbanistycznej A8: Przedmieście Świdnickie i Oławskie oraz na niewielkim fragmencie w jednostce A11: Śródmieście Południowe. Obszar projektu planu w całości znajduje się w obszarze przeznaczeń MU – mieszkaniowo-usługowym o śródmiejskim stylu zamieszkiwania.

Celem przystąpienia do sporządzenia planu było wprowadzenie regulacji i ustaleń funkcjonalno-przestrzennych dotyczących zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu, które pozwolą na dalszą działalność istniejących funkcji targowych, uadekwatniając ich formę do kreowanej obecnie nowej jakości przestrzeni reprezentującej wysoki prestiż tej części miasta.

Stosownie do art. 17 pkt 2 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, pismem z dnia 29 listopada 2021 r. wysłane zostały zawiadomienia o przystąpieniu do sporządzenia niniejszego planu do instytucji i organów właściwych do opiniowania i uzgadniania planu.

Dnia 29 listopada 2021 r. w prasie miejscowej oraz na tablicach ogłoszeń, podano do publicznej wiadomości ogłoszenia i obwieszczenia Prezydenta Wrocławia o przystąpieniu do sporządzenia planu. Określono termin składania wniosków do projektu planu, które następnie zostały rozpatrzone Zarządzeniem Nr 7999/22 Prezydenta Wrocławia z dnia 30 czerwca 2022 r. Sporządzony projekt w oparciu o art. 15 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, zawierający wszystkie obligatoryjne elementy planu miejscowego, został skierowany w dniu 11 lipca 2022 r. na posiedzenie Miejskiej

Komisji Urbanistyczno-Architektonicznej. Po uzyskaniu opinii pozytywnej z uwagami przystąpiono do dalszych prac projektowych w celu odniesienia się do opinii MKUA i weryfikacji przyjętych wcześniej ustaleń.

Pismem z dnia 15 lipca 2022 r. stosownie do art. 17 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym wniesiono o zaopiniowanie projektu planu. Uzyskano komplet pozytywnych opinii.

Pismem z dnia 5 sierpnia 2022 r. stosownie do art. 17 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym wniesiono o uzgodnienie projektu planu. Uzyskano komplet uzgodnień.

Dnia 5 września 2022 r. w prasie miejscowej oraz na tablicach ogłoszeń, podano do publicznej wiadomości ogłoszenia i obwieszczenia Prezydenta Wrocławia o wyłożeniu projektu planu do publicznego wglądu. Określono termin składania uwag do projektu planu, które następnie zostały rozpatrzone Zarządzeniem Nr 8876/22 Prezydenta Wrocławia z dnia 4 listopada 2022 r.

Udział społeczeństwa w pracach projektowych, w tym również jawność i przejrzystość procedury planistycznej, został zapewniony – dzięki umieszczeniu na stronie BIP Urzędu Miejskiego projektu miejscowego planu z etapu opiniowania, uzgadniania oraz wyłożenia. Projekt planu przekazano na posiedzenie Rady Miejskiej Wrocławia, gdzie uchwałą nr LXI/1596/22 z dnia 24 listopada 2022 r. został uchwalony. Zgodnie z ustawą z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym plan wraz z dokumentacją prac planistycznych został, w ustawowym terminie, przekazany do Wojewody Dolnośląskiego w celu oceny ich zgodności z przepisami prawa.

Wojewoda decyzją nr 6039 z dnia 7 grudnia 2022 r. ogłosił Uchwałę w Dzienniku Urzędowym Województwa.

Podczas sporządzania niniejszego planu, kluczową kwestią było wzmocnienie możliwości tymczasowego kontynuowania funkcji handlowej w istniejącej hali targowej, z jednoczesnym wskazaniem

docelowych kierunków transformacji przestrzennej dla przedmiotowego obszaru która również przewiduje uwzględnienie działalności handlowej o podobnym charakterze.

Przytoczony §20 ust. 3 pkt 4 lit. a, miał za zadanie doprecyzować, zgodnie z obecnie obowiązującymi zasadami legislacyjnymi, ustalenia nawiązujące zarówno do stanu obecnego, jak i przyszłego rozwoju terenu, który znajduje się w ścisłym centrum miasta.

Z przyczyn technicznych, w czasie prac nad projektem uchwały, doszło do omyłki pisarskiej w §20 ust. 3 pkt 4 lit. a, gdzie odniesiono się błędnie do „ust. 3” zamiast do „ust. 2” naruszając tym samym zasady techniki prawodawczej i czyniąc przypadek zapisów wewnętrznie sprzecznych, czy też wewnętrznie się wykluczających.

W związku z zaistniałą sytuacją, Wydział Planowania Przestrzennego przeprowadził szczegółową analizę merytoryczną nad konsekwencją sugerowanego wykreślenia przedmiotowej części pkt 4. Stwierdzono, iż zabieg ten jest jak najbardziej celowy gdyż przywróci z niebytu prawnego pozostałą część ustaleń ust. 3, a co za tym idzie regulacje które, zgodnie intencją zmiany planu, wzmocnią rangę tymczasowego zagospodarowania w okresie najbliższych 10 lat.

Zgodnie z powyższym, Wydział Planowania Przestrzennego przychyliła się do wskazania Wojewody Dolnośląskiego i uznania nieważności § 20 ust. 3 pkt 4 lit. a.

Mając na uwadze powyższe Komisja w wyniku głosowania jednogłośnie (za – 6 radnych, przeciw – 0 radny, wstrzymało się – 0 radnych) postanowiła wnioskować o uwzględnienie skargi.

Ad V. Komisja bez uwag przyjęła protokół nr 51 z poprzedniego posiedzenia

Ad VI. Wolnych wniosków nie zgłoszono.

Na tym posiedzenie zakończono.

Czesław Cyruł

Przewodniczący Komisji

Protokół sporządziła:

Barbara Grosel

* Wyłącza się jawność w związku z dyspozycją art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2022 r. poz. 902) oraz na podstawie przepisów ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2019 r. , poz. 1781) i Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej z dnia 14 maja 2016 r. L 119/1).

Wyłączenia dokonał Zastępca Dyrektora Biura Rady Miejskiej Marcin Frąckiewicz.